

MTE

Okupācijas muzeja apmeklējums

Šī gada 5. martā mēs ar savu klasi devāmies uz Okupācijas muzeju Rīgā. Šis bija “Skolas somas” projekts, bet, ņemot vērā eksāmenu tuvumu un vēstures tēmas, tas bija cieši saistīts.

Atnākot uz muzeju, mūs sagaidīja gide, kas sāka stāstu uzreiz jau vestibulā. Viss sākās ar Latvijas-Padomju Krievijas miera sarunām Maskavā, kuru noslēgumā tika parakstīts Līgums. Un tālāk gide pie katra stenda mums stāstīja notikumu detaļas un kā tas viss attīstījās Latvijai.

Ļoti skaudri attēloti izvešanas notikumi 1941. gadā. Tanī reizē uz Sibīriju izsūtīja arī manas vecmāmiņas tēti un viņa vecākus. Mana vecmāmiņa gan netika izsūtīta jo viņa ar mammu un māsu tajā brīdī nebija mājās.. Muzeja darbiniece arī pastāstīja, ka par izsūtīšanu ir maz fotogrāfiju, jo padomju karavīri sekojuši, lai nekas netiktu fotografēts, bet, protams, ka visi saprata, ka noticis noziegums, kad no Latvijas “pazuda” tik daudz iedzīvotāju.

Gide arī interesanti pastāstīja par barikāžu laiku Rīgā. Tur piedalījās arī mani vecāki un veevecāki.

Viesojāmies arī muzeja pagrabā, tur bija krēsli, un mūs sadalīja grupās. Katrai grupai bija savs uzdevums. Mūsu bija jāpastāsta par izsūtīto dzīves apstākļiem, kā viņi dzīvoja, kā iztika, jāpastāsta par kādu mantu, kas tika dota – karotes, zābaks, kastroļi, utt. Man ļoti atmiņā palicis stāsts par katliņu – mamma paņēma savam trīs gadus vecajam dēliņam kastrolīti, kur gatavot ēst, bet dēliņš pa ceļam vilcienā nomira. Skumji un nežēlīgi!

Muzeja apmeklējums bija ļoti interesants un izglītojošs. Deva arī zināšanas par tā laika notikumiem, ko varēsim izmantot vēstures eksāmenā. Noteikti plānoju apmeklēt arī muzeju “Stūra māja”, lai labāk izprastu Latvijas pagātņi un nākotni.

Gabriela Doškina, 9.b klase, attēli: <http://okupacijasmuzejs.lv/lv/apmekle/pamatekspozicija/ko-redzet-muzeja/ekspozicija/>

Brauciens uz Ādažiem

6.b klase brauca uz Ādažiem, kur gatavo čipsus. Mums līdzī brauca daži bērni arī no 7. b klases. Uz turieni mēs devāmies ar autobusu, kuru mēs noīrējām uz šo dienu. Ceļā mēs pavadījām vienu stundu. Tā pagāja diezgan ātri, jo mums pa ceļam bija ļoti interesanti.

Tad, kad mēs atbraucām uz ražotni, mūs sagaidīja ļoti jaukas dāmas, kas arī mums vadīja ekskursiju. Ekskursijas sākumā mums izkaidroja visus noteikumus, kas mums būs jāievēro. Sākumā mūs ieveda telpā, kur darbinieces pastāstīja, cik kartupeļu un kādas šķirnes pie viņiem noliktavās uzglabājas, kā radās Ādažu čipsi, kā tiek izdomātas dažādas garšas. Interesanti, ka ārzemēs Ādažu čipsus sauc citā vārdā – Tefal. Uz jautājumu, kāpēc tā, saņēmām atbildi, ka dažās valstīs grūti izrunāt šo nosaukumu, ko pazīstam Latvijā.

Pēc tam mēs devāmies uz telpu, kur skatījāmies, kā no paša sākuma ražo čipsus. Mums vēl vajadzēja atbildēt uz jautājumiem par parādīto video, un balvā, kas atbildēja pareizi un jautājumiem, ieguva mazo čipsu paciņu. Pēc tam, protams, mēs varējām izveidot kartupeļu čipsus ar savu garšu, tad arī degustējām. Tas bija ļoti jauki, jo sapratām, kā top šis gardums. Interesanti, ka garšvielas liek klāt vēl siltām plāksnītēm, tad tās sakrata un uz laiku atstāj mierā, lai ievilkas. Pirms likām klāt savas izvēlētas garšvielas, varējām nodegustēt jau ražotnē radītās. Aiz stikla bija milzīga telpa ar vairākiem konveijeriem, tikai daži cilvēki strādāja pie līnijām. Mums vistuvāk bija pakošanas automāti, kas gatavās čipsu pakas fasēja kastēs.

Šī ekskursija bija aizraujoša, jo arī paši varējām piedalīties procesā un uzzinājām dažādus faktus gan par kartupeļiem, gan čipsu vēsturi un tapšanu. Mums gāja ļoti interesanti, tāpēc ieteiktu arī citām klasēs atbraukt uz Ādažiem.

Mare Krastiņa, 6.b klase

Skolotājas Ināras Martinas foto

Burtiņu svētki

Katru gadu otrajā semestrī Majoru vidusskolā notiek burtiņu svētki. Pirms tam visi – gan skolotāji, gan skolēni pamatīgi gatavojas. Pēc pasākuma pirmo klašu skolēni iegūst sertifikātu, ka ir iemācījušies burtus.

Burtiņu svētkus varēja vērot sākumskolas klases un mazie piecgadīgie, sešgadīgie bērni.

Skolotāja Solvita bija saģērbusies par Burtu meiteni. Mēs skaitījām pantiņus par burtiem, dziedājām dziesmas.

No mūsu sešgadīgo grupas daži māc burtus, bet daži nē. Dominiks prot tikai ciparus. Mums patika dziedāt alfabēta dziesmu. Arī mēs likām kopā burtiņus, lai sanāktu vārdi. Mums ļoti patika šie svētki, jo bija interesanti.

Bruno Jasinovičs, Domeniks Vīnbergs, pirmskolas grupa, skolotājas Solvitas Matīnas foto.

Glezošana ar smiltīm

Mūsu klases bērni trešdien pēdējās stundas laikā aizgāja uz nodarbību “Glezošana ar smiltīm”.

Tur bija nolikti dažādi trauciņi ar smiltīm. Mums izstāstīja, kā jādarbojas. Katram iedeva kādu bildīti, un tad mēs sākām darboties. Tur smiltis bija visās varavīksnes krāsās. Es uztaisīju krāsainus kašķiņšus.

Mums izstāstīja, kur var iegādāties krāsainās smiltis, lai varētu darboties arī mājās. Mums visiem patika. Iesaku arī citiem apmeklēt šādas nodarbības.

Alise Jerāne, 4.b klase Attēli:

https://www.google.com/search?q=Glezo%C5%A1ana+ar+smilt%C4%ABm&rlz=1C1GCEA_enLV905LV905&source=lnms&tbn=isch&sa=X&ved=2ahUKewjtdDg0vypAhVF4KYKHTc-Bs0Q_AUoAnoECAwOBA&biw=1600&bih=789#imgre=KV_Rt5xx-d2eRM

Popiela skolā

Mēs ar klasi piedalījāmies skolas organizētajā "Pop ielā". Izrādās, ka tajā dienā uzstājās tikai divas klases – 5.b un mūsējā. 5.b klase atveidoja L. Reinika dziesmu "Es skrienu".

Dažas dienas pirms pasākuma mēs sākām gatavot priekšnesumu. Pirms tam jau izrunājām, ko un kā darīsim, sadalījām pienākumus. Man bija uzdevums salikt kopā mūziku. Kopā mums bija divas dziesmas, un viena no tām bija "Piparkūkas danco".

Tad pienāca piektdiena, kad bija "Pop iela". Dažas stundas pirms pasākuma mēs pēdējo reizi izmēģinājām priekšnesumu. Bijām izdomājuši, ka katram būs savs sporta veids, ko darīsim. Man bija jāspēlē volejbols ar Oto.

Citi spēlēja tenisu, florbolu un dejoja. Mēs bijām pirmie, kas uzstājās. Valērija sākumā vingroja ar lenti, un tad Denīza pārtrauca Valērijas uzstāšanos un teica: "Mums vajag kaut ko labāku." Tad iznāca visa klase uz skatuves, ieskaitot mani, un mēs sākām dejot un pēc tam spēlējām katrs savu sporta veidu.

Secinājums ir tāds, ka ar klasi ir jautri piedalīties dažādos pasākumos.

Erlands Korulis, 6.a klase

Interaktīvā nodarbība A. Upīša muzejā

Trešdien (3.03.20.) mēs kopā ar klasi, audzinātāju, Samantas un Līgas mammu braucām uz A. Upīša muzeju, kurš atrodas Rīgā.

A. Upīts dzīvoja Skrīveros. Muzejs Rīgā bija viņa paša kādreizējās mājas, kurā viņš nodzīvoja pēdējos 20 sava mūža gadus. Muzejā mums bija iespēja izpētīt rakstnieka dzīvokli, mēģināt rakstīt ar zoss spalvas kātu un tinti, iepazīt senus darbarīkus un instrumentu un uzzināt, uzzināt ko vairāk par "Sūnu Ciema zēniem".

Mēs dalījāmies grupās un pildījām atjautīgus uzdevumus par šo stāstu. Pirms grupu uzdevumiem visi centās atrast vārdus, kuri atbilda dažādiem veciem priekšmetiem. Uzzinājām, kā tajos laikos svēra smagumus.

Uzzināju, ka A. Upīts bija ļoti strādīgs, jo tajās istabās bija ļoti daudz viņa sarakstīto grāmatu. Ekskursija bija izdevusies.

Oto Kīns, 6.a klase, skolotājas Baibas Keiseles foto

